



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. října 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové

takto:

Obžalovaný

Ing. K ■ S ■,

narozený ■ v Praze 3, nezaměstnaný, trvale bytem ■, okres Kladno,

je vinen, že

v úmyslu neoprávněně vylákat od Mgr. P ■ T ■ peněžní prostředky ve výši 660.000 Kč dne 20. 6. 2018 uplatnil společně s návrhem na vydání směnečního platebního rozkazu u Krajského soudu v Praze, spisová značka ■,

- směnku vlastní vystavenou na částku 540.000 Kč dne 18. 4. 2012 v Kladně, splatnou ke dni 31. 12. 2017 na řad obviněného K ■ S ■ v jeho bydlišti ■, okres Kladno, výstavce směnky je Mgr. P ■ T ■,

- směnku vlastní vystavenou dne 22. 3. 2014 na částku 120.000 Kč, splatnou ke dni 30. 4. 2018 na řad obviněného K ■ S ■ k rukám K ■ S ■ - ■, výstavce směnky je Mgr. P ■ T ■, jako rukojmí za výstavce směnky je Mgr. E ■ T ■ K ■, bytem ■,

v kterých byl nad podpisy znějící na jméno P ■ T ■ následně doplněn směnečný text:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

- směnka vlastní, v Kladně dne 18. dubna 2012, za tuto vlastní směnku zaplatím BEZ PROTESTU dne 31. prosince 2017 na řad K ■ S ■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, okres Kladno, směnečnou sumu ve výši 540.000 Kč, slovy: pět set čtyřicet tisíc korun českých, směnka je splatná v bydlišti K ■ S ■ - ■■■■■, výstavce směnky vlastní: Mgr. P ■ T ■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, podpis výstavce s tečkovanou linkou,

- směnka, ve Stochově dne 22. března 2014, za tuto vlastní směnku zaplatím bez protestu dne 30. dubna 2018 K ■ S ■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, směnečnou sumu ve výši 120.000 Kč, slovy: jednostodvacettisíc korun českých, směnka je splatná k rukám K ■ S ■, ■■■■■, jako rukojmí za výstavce: Mgr. E ■ T ■ K ■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, podpis rukojmího (avala) s tečkovanou linkou, výstavce směnky vlastní: Mgr. P ■ T ■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, podpis výstavce s tečkovanou linkou,

čímž se pokusil způsobit Mgr. P ■ T ■ škodu ve výši 660.000 Kč, avšak po vydání nepravomocného směnečného platebního rozkazu ze dne 17. 7. 2018 s ohledem na přibrání znalce z oboru kriminalistika, odvětví technická expertiza písemností, vzal svůj návrh dne 17. 5. 2019 zpět,

tedy

padělaný platební prostředek použil jako pravý,

čímž spáchal

zločin neoprávněného opatření, padělaní a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea druhá trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 234 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku za užití § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se ukládá peněžitý trest v počtu 300 denních sazeb, přičemž výše denní sazby činí 2 000 Kč, tj. k **peněžitému trestu v celkové výměře 600 000 Kč**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se ukládá trest **propadnutí věci**, a sice

- směnka vlastní vystavená na částku 540.000 Kč dne 18. 4. 2012 v Kladně, splatná ke dni 31. 12. 2017 na řad obviněného K ■ S ■ v jeho bydlišti ■■■■■, okres Kladno, výstavce směnky je Mgr. P ■ T ■,

- směnka vystavená dne 22. 3. 2014 na částku 120.000 Kč, splatná ke dni 30. 4. 2018 na řad obviněného K ■ S ■ k rukám K ■ S ■ - ■■■■■, výstavce směnky je Mgr. P ■ T ■, jako rukojmí za výstavce směnky je Mgr. E ■ T ■ K ■, bytem ■■■■■.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

Odůvodnění:

1. V této trestní věci bylo již jednou rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 9. 2020, č. j. 2 T 40/2020-472, který byl z podnětu odvolání obžalovaného usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2021, č. j. 9 To 35/2021-499, zrušen a věc byla vrácena okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí s tím, že soudu bylo uloženo znovu vyslechnout obžalovaného a znovu vyslechnout v postavení svědka Mgr. P. T. a svědkyni Mgr. M. K. K. Na základě takto doplněného dokazování dospěl soud k následujícím závěrům.
2. Obžalovaný Ing. K. S. se k jednání, které mu bylo kladeno obžalobou za vinu, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem nedoznal a uvedl, že necítí být vinen. Uvedl, že žádné směnky nefalšoval, protože to nemá zapotřebí. 16-17 let pracoval u rozvědky vojenského zpravodajství, včetně diverzní činnosti, směnky by uměl zfalšovat, ale nikoli takto amatérsky, jak tomu bylo v tomto případě. Toto ubohé falzum je snadno odhalitelné, muselo by se na to přijít, i kdyby se nechtělo, pozná to i pochůzkář z obvodního oddělení policie, a bylo to takto zfalšováno účelně, aby to šlo poznat. Podle jeho názoru muselo dojít k záměně směnek. Domnívá se, že stal se obětí manipulace P. T., kterému peníze půjčoval a který obě směnky podepsal před svědky, poprvé v advokátní kanceláři K., K. před advokátkou a podruhé před svou tehdejší manželkou, která je nyní přítelkyní obžalovaného. P. T. měl příležitost směnky zaměnit, když zůstal sám v místnosti po podpisu druhé směnky. Podle něj už předem počítal s tím, že mu peníze nevrátí, a proto si rozhodl půjčit znovu, aby se dostal k první směnce. Peníze nejspíš prohrál, neboť sázel na koně. Směnky jsou na směšně nízké částky, které by mu za riziko nestály. Uvedl, že poškozený P. T. a jeho manželka E. T. K. byli jeho sousedy a přátelili se. Poté, co poškozený odjel do Anglie, manželka ho opustila a začal žít s obžalovaným. Jeho vztahy s poškozeným od té doby jsou špatné, poškozený ho nenávidí a mstí se mu. Dále potvrdil, že směnky uplatnil u soudu a následně vzal svůj návrh zpět. V přípravném řízení uvedl, že to bylo proto, že chtěl sám vzít znalce, protože netušil, že směnky jsou upravené, v hlavním líčení pak jako důvod uvedl úmrtí matky paní T. K.
3. Pokud byl v doplněném dokazování v hlavním líčení vyslechnut k tomu, že na straně jedné uvedl, že při podávání návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu neměl žádné podezření, že by byly směnky zfalšované, a následně poukazoval na jejich až amatérské vyhotovení, uvedl, že si podle jeho názoru tato tvrzení neodporují, neboť netušil, že mu směnky někdo vyměnil, proto neměl žádnou představu o tom, že by mohly být zfalšované. Když mu potom bylo řečeno, že jsou zfalšované a jak, tak uvedl, že jsou amatérsky zfalšované. Směnky, které předložil soudu, nezkoumal, považoval je samozřejmě za pravé a řádné. Proto je dal k soudu.
4. Poškozený P. T. popřel, že by si od obžalovaného půjčil peníze a že by mu podepsal směnky. Potvrdil, že v roce 2014 na několik měsíců v Anglii a po návratu mu manželka oznámila, že ho opouští a že bude žít s obžalovaným, který je jejich sousedem. O směnkách se dozvěděl poté, co mu byl doručen směnečný platební rozkaz. Pokud jde o podpisy na směnkách specifikovaných ve výroku tohoto rozsudku, uvedl, že v době jeho pobytu nechal své manželce 3 až 4 prázdné papíry se svými podpisy na plnou moc pro případ, že by v době jeho nepřítomnosti bylo potřeba něco vyřídit, a domnívá se, že tyto listy byly na zfalšování směnek použity, protože tyto listy doma poté nenašel. Proti směnečnému platebnímu rozkazu podal námitky. Uvedl, že neměl důvod si peníze půjčovat, po ukončení pracovního poměru v únoru 2014 dostal odstupné ve výši 390 000 Kč. V době, kdy byly směnky uplatněny, neměli s manželkou vypořádáno společné jmění, a domnívá se, že padělání směnek může být způsobem, jak od něj získat peníze.

5. Svědek byl v řízení před soudem vyslechnut dvakrát, v obou případech nevypovídal s odkazem na ustanovení § 100 trestního řádu. Poprvé svůj postoj odůvodnil tím, že jeho nezletilá dcera žije ve společné domácnosti s obžalovaným, po dalším poučení pak uvedl, že by svou výpověď mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání sobě a svým rodičům. Vzhledem k jeho předchozímu postoji, když v přípravném řízení opakovaně podával vysvětlení a vypovídal jako svědek, a vzhledem ke skutečnosti, že poškozený ve věci podával i trestní oznámení, a poškozeným zmíněné nebezpečí trestního stíhání nevyplyvá z žádných provedených důkazů, když poškozený neuvedl řádné vysvětlení umožňující soudu posoudit důvodnost jeho obav, bylo soudu prvního stupně uloženo svědka znovu vyslechnout, pokud by odmítal vypovídat, měl by uvést vysvětlení. Přestože byl svědek opakovaně poučen o tom, že předmětem jeho výslechu budou skutečnosti, které sám uvedl ve svém trestním oznámení a ve výpovědích v přípravném řízení, opakovaně uváděl, že ve věci směnek využívá svého práva nevypovídat, neboť by se mohl vystavit trestnímu stíhání, a je ochoten odpovídat toliko na otázky týkající se rodinných vztahů. Svůj postoj zdůvodnil dobrými rodinnými a sousedskými vztahy. S bývalou manželkou si vypořádali majetek, dohodli se na jeho rozdělení, v současné době mají skvělé, výborné vztahy s dcerou, bývalou manželkou i s obžalovaným. Proto byla opětovně, a to v jeho přítomnosti, přečtena jeho výpověď z přípravného řízení. K originálům směnek na č.l. 208-209 pak uvedl, že ty našel v obálce na poště v květnu 218, nikdy nic takového nepodepisoval.
6. Svědkyně E. T. K. uvedla, že ji poškozený P. T. v roce 2014 požádal, aby s ním šla za obžalovaným K. S., protože si od něj chtěl půjčit peníze. Poškozený měl u sebe desky s nějakými listinami. Celá situace jí byla nepříjemná, protože nemá ráda půjčky, proto odešla za obžalovaným do kuchyně a pomohla mu přinést kávu. V té době už byla směnka podepsána poškozeným, ona se podepsala, a protože jí dále nebylo potřeba, odešla za dcerou. Přestože bylo na směnce předepsané celé její jméno E. T. K., podepsala se jako E. K., protože jméno T. K. je moc dlouhé. Na rozdíl od výpovědi z hlavního líčení, kde uvedla, že odešla ihned poté, co sama směnku podepsala, v přípravném řízení uvedla, že poté obžalovaný přinesl peníze, které si poškozený přepočítal.
7. Svědkyně M. K. K. švagrová E. T. K. vypověděla, že uvedla, že jako advokáta pomáhala poškozenému P. T., svému tehdejšímu švagrovi s některými právními záležitostmi. Na jaře 2012 ji požádal o přípravu směnky na peníze, které si chtěl půjčit od obžalovaného K. S. Směnku připravila na svém pracovním počítači, vytiskla, a poté přišel poškozený společně s obžalovaným, směnku ještě opravila a původní výtisk roztrhala. Poté ji přímo poškozený P. T. podepsal a předal obžalovanému, který předal poškozenému obálku s penězi. Poškozený jí řekl, že peníze potřebuje na vybavení bytu. Za několik let, kdy se vrátila po mateřské, na žádost poškozeného připravila další směnku ve prospěch obžalovaného na 120.000 Kč. Použila dokument první směnky, který měla stále uložený v počítači, a předala poškozenému. V roce 2018 ji posléze kontaktoval obžalovaný se žádostí o zastupování ohledně nezaplacených směnek, ale kvůli možné kolizi tak neučinila. Potvrdila, že mezi poškozeným a jeho bývalou manželkou panují napjaté vztahy kvůli společnému jmění.
8. Svědkyně byla znovu vyslechnuta po zrušení věci krajským soudem, přičemž jí byly předloženy k nahlédnutí směnky na č.l. 208 a 209. K nim svědkyně uvedla, že s odstupem času nedokáže uvést, jestli tyto směnky jsou ty, které podle svého tvrzení vystavila pro pana T. Uvedla, že na směnky používala vzhory, které byly běžně dostupné v systému advokátních služeb ASPI, a používala je vždy, když klient chtěl, aby napsala směnku. Ve svém počítači měla uložený jeden vzor, který používala. K rozdílům v označení směnek, v druhu písma, v uvedení rukojmí na směnce z 22. 3. 2014, pak uvedla, že obvykle užívala název „směnka vlastní“, uvedení rukojmí (avala) na vzoru nebylo, takže to běžně neměla. Není

schopna vzpomenout si, zda na některé směnky, které psala pro pana T■■■■, bylo rukojmí uvedeno. Její vzor vypadal jako směnka datovaná 18. 4. 2012. Dále uvedla, že v době, kdy s ní obžalovaný konzultoval postup při uplatnění směnek, jí předmětné směnky neukazoval, neviděla je, alespoň si to myslí.

9. Svědkyně M■■■■ O■■■■ uvedla, že obžalovaného zná od 90. let, v roce 2011 s obžalovaným navázala partnerský vztah. Obžalovaný jí nabízel, aby se na něj kdykoliv obrátila. Na začátku roku 2012 od něj chtěla půjčit peníze na auto ve výši 130.000 Kč, což obžalovaný odmítl s tím, že už půjčil přes půl milionu P■■■■ T■■■■ a ukázal jí směnku. Před odjezdem P■■■■ T■■■■ do Anglie jí obžalovaný sdělil, že T■■■■ potřebují půjčit peníze. Kvůli této půjčce se s obžalovaným hádala, neboť o tom chtěla vědět více jako jeho partnerka, navíc kvůli tomu zrušil jejich naplánovaný program.
10. Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo. Znalkyně Ing. Daniela Šilhová dospěla k závěru, že nelze objektivně rozhodnout, zda podpisy poškozeného na obou směnkách jsou jeho pravé či zda se jedná o padělek napodobeného charakteru. Podpis avala je pravý podpis E■■■■ T■■■■ K■■■■. Konzultant RNDr. M■■■■ M■■■■ zjistil, že na směnce ze dne 18. 4. 2012 byl protlačen podpis, který plně odpovídá tahům podpisu ze směnky ze dne 22. 3. 2014. Adekvátní podpis k tahům protlačeným do hmoty papíru na druhé směnce nebyl v předložených materiálech nalezen.
11. Z toho důvodu byl RNDr. M■■■■ M■■■■ rovněž přibrán jako znalec, a to jako znalec z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání písemností. Ze závěrů jeho posudku bylo zjištěno, že podpisy výstavce P■■■■ T■■■■ jsou vyhotoveny jako originální zápisy psacím prostředkem na plochu papíru, nebyly tam přeneseny žádným technickým způsobem. Vytisknuté texty směnek svým způsobem vyhotovení plně odpovídají tisku na jeden průchod tiskárnou. Podpisy výstavce byly na obou předložených směnkách napsány jako první, tisky směnečného textu včetně podpisové doložky byly na obou směnkách vyhotoveny až přes podpis výstavce. V místě podpisů se nacházejí další protlačené tahy, které odpovídají grafickému tvaru podpisu P■■■■ T■■■■. Tyto protlačené tahy vznikly při psaní podpisů na volné listy, z nichž dva pak byly použity pro vyhotovení analyzovaných směnek. Vzhledem k výše uvedené shodě je zřejmé, že papíry byly při psaní podpisů uloženy na sebe a tahy jednotlivých podpisů se protlačily do hmoty spodních papírů. Při vyhotovení směnek byly použity papíry bez časového pořadí, takže se pak stalo, že podpis ze směnky údajně vystavené v roce 2014 je protlačen do hmoty papíru směnky údajně vystavené v roce 2012.
12. K věci byly do spisového materiálu doloženy též listinné důkazy, a to zejména obě padělané směnky, oznámení o předložení směnky obžalovaným, odmítnutí platby poškozeným, směnečný platební rozkaz, návrh na jeho vydání, zpětvzetí návrhu a listiny s podpisy E■■■■ T■■■■ K■■■■ (obsahující celé příjmení, nikoliv pouze K■■■■), ale i s podpisy E■■■■ K■■■■.
13. Když soud zhodnotil všechny ve věci provedené důkazy, a to jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že ani doplnění dokazování nevede k jiným závěrům, než k těm, které učinil při svém prvním rozhodnutí. Bylo tedy bez jakýchkoli pochybností prokázáno, a to především s přihlédnutím k závěrům znaleckého zkoumání, že obě směnky ze dne 18. 4. 2012 na částku 540 000 Kč splatnou do 31. 12. 2017 a ze dne 22. 3. 2014 na částku 120 000 Kč, splatnou dne 30. 4. 2018, které obžalovaný uplatnil dne 20. 6. 2018 s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu u Krajského soudu v Praze a jejichž kopie před tím dne 10. 5. 2018 s výzvou k zaplacení zaslal poškozenému T■■■■, jsou padělky. Ze znaleckého posudku totiž vyplývá, že podpis výstavce na obou směnkách vznikl jako první a teprve přes něj byl přetištěn text směnky spolu s podpisovou doložkou. To vyplývá především v místě křížení podpisu výstavce s tiskem, na kterém je zřejmé, že tisk toneru je veden před tahy kuličkového pera a nikoli naopak. Při znaleckém zkoumání pak

také bylo prokázáno, že v místě podpisové doložky výstavce se na obou směnkách nacházely protlačené tahy, které svým tvarem a grafickým rozvrhem odpovídají podpisům výstavce, přičemž jeden z protlačených podpisů na směnce z roku 2012 odpovídá plně tahu prvopisně vyhotoveného podpisu ze směnky z roku 2014. Další protlačený podpis odpovídající tvaru odpisu poškozeného byl nalezen ve hmotě papíru směnky z roku 2014. To odpovídá výpovědi poškozeného P. T. o tom, že podepsal více listin najednou, v důsledku čehož zůstaly na spodních listech papírů protlačené podpisy vzniklé dříve a že tyto listy byly použity k vyhotovení předložených směnek. Vzhledem k tomu, že protlačené tahy jsou na obou padělaných směnkách, je zřejmé, že těchto listů existovalo více, nejméně tři, což je zcela v souladu s tím, co uvedl poškozený, tj. že své bývalé manželce zanechal 3 až 4 prázdné papíry se svým podpisem. Tomu také odpovídá na první pohled stejná barva inkoustu podpisů obou směnek. Je také třeba uvést, že poškozený v únoru 2014 dostal ze zaměstnání odstupné přesahující 300 000 Kč, neměl tedy důvod půjčovat si hned následující měsíc od obžalovaného částku 3x nižší. Také postup poškozeného, který ihned poté, co obdržel výzvu k zaplacení směnek, reagoval nejen dopisem obžalovanému, v němž namítal nepravost uplatněných směnek, ale současně také podal trestní oznámení, a to přesto, že v průběhu celého řízení, a to i při svém vystoupení v hlavním líčení, jednoznačně projevoval strach z obžalovaného a obavy z jeho následného jednání vůči němu či vůči dceři poškozeného, která žije v domácnosti obžalovaného.

14. Proti tomu stojí výpovědi obžalovaného, svědkyně M. K. K. a svědkyně E. T. K., kteří uvedli, že poškozený si půjčil ve dvou případech od obžalovaného peníze a podepsal mu směnku, a to na již vtištěný text směnky, přičemž jednou se tak stalo v přítomnosti svědkyně M. K. K. a podruhé v přítomnosti svědkyně E. T. K., která je podepsána na směnce z roku 2014 jako rukojmí za výstavce. Výpovědi svědkyň ohledně okolností podpisu těchto směnek jsou v podstatných skutečnostech ve shodě s výpovědí obžalovaného. Nicméně tyto výpovědi odporují závěrům znaleckého posudku z oboru kriminalistika, když podle nich byl nejprve vytisknut text směnky a teprve poté listinu podepsal poškozený, přičemž svědkyně E. T. K. uvedla, že ona připojila svůj podpis až na směnku podepsanou poškozeným. Pokud ovšem uvádí, že ji podepsali stejnou tužkou, neodpovídá toto její tvrzení skutečnosti, neboť její podpis je v jiném barevném provedení než podpis poškozeného. Podpis E. T. K. jako rukojmí na listině označené jako směnka ze dne 22. 3. 2014, tak nemohl vzniknout tak, jak ona tvrdí. Lze připustit, že listinu mohla podepsat až poté, co na ní byl vtištěn text a byl na ní uveden podpis P. T., ovšem k tomu nemohlo dojít tak, jak ona tvrdí, tedy že na návštěvě u obžalovaného poškozený podepsal směnku a poté ona, když podpis P. T. byl na listině dříve, než tištěný text. Závěru, že tuto listinu podepsala až poté, co pustila svého manžela a začala žít s obžalovaným, pak nasvědčuje i skutečnost, že ačkoli byla jako rukojmí za výstavce uvedena celým svým jménem a titulem, tj. jako Mgr. E. T. K., podepsala se jen jako E. K. Její tvrzení o tom, že se podepisovala i v době manželství jen jako E. K., protože celé jméno je moc dlouhé, je nepřesvědčivé a je vyvráceno listinami, na kterých se podepisovala oběma příjmeními. V březnu 2014 navíc ještě s poškozeným žila a sdílela s ním společnou domácnost, přičemž bližší vztah s obžalovaným podle svého tvrzení navázala v době, kdy byl poškozený v Anglii, a opustit manžela se rozhodla po jeho návratu v červenci 2014.
15. Stejně tak druh a velikost písma na obou směnkách odporuje tvrzení svědkyně M. K. K. která uvedla, že původní text směnky z roku 2012 měla uložený v počítači a jen přepsala výši částky a dopsala avala. Použité typy a velikost písma a dalšího textu ohledně rukojmí pak svědčí o tom, že podpisy na listinách byly v jiné výši a bylo třeba text přizpůsobit tak, aby se podpis P. T. dostal na podpisovou doložku výstavce.

16. Obhajoba obžalovaného o tom, že poškozený obě směnky následně vyměnil a že k druhé půjčce došlo jen proto, aby se poškozený dostal k první směnce, je zcela nepravděpodobné a nelogické. Poškozený v březnu 2014, kdy k záměně směnek podle obžalovaného mělo dojít, měl s obžalovaným velmi dobré vztahy, vycházeli spolu jako sousedé dobře, poškozený v tu dobu ještě nemohl předpokládat, že ho manželka opustí a začne žít s obžalovaným. Neměl tedy žádný důvod obžalovanému se mstít. V březnu 2014 poškozený nemohl ani předpokládat, že v létě toho roku jej manželka opustí a začne žít s obžalovaným a že v roce 2018, kdy obžalovaný obě směnky uplatnil, budou s manželkou vypořádávat společné jmění. Po odchodu manželky k obžalovanému už poškozený v bytě obžalovaného nebyl, neměl jedinou příležitost k obžalovaným namítané záměně směnek a lze jen těžko uvěřit tomu, že by se poškozený na něco takového připravil v době, kdy s obžalovaným vycházeli bez problémů, a sám vyhotovil směnky jiné, které by vyměnil, přičemž první ze směnek měl u sebe obžalovaný, poškozený ji neměl k dispozici a lze jen těžko předpokládat, že by po téměř dvou letech věděl, jaká je konkrétní úprava, text a zvolené písmo této listiny. Taková obhajoba obžalovaného se jeví ryze účelově, navíc ji uplatnil až po vypracování znaleckého posudku, který pravost směnek vyvrátil. Je také třeba poukázat na rozdílné zdůvodnění obžalovaného ohledně důvodů zpětvzetí návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu, a v neposlední řadě i na jeho rozporná tvrzení jak ohledně směnek samotných, které na jedné straně označil za amatérsky provedené a lehce odhalitelné padělky, na straně druhé tvrdil, že je považoval za pravé, což ani na cílený dotaz nevysvětlil s tím, že podle jeho názoru to není v rozporu. Pokud pak obžalovaný tvrdil, že neměl důvod padělat směnky na tak nízké částky, které jsou uvedeny v listinách popsaných ve výroku tohoto rozsudku, s odůvodněním, že pro něj jsou to drobné částky, jeví se nelogickým, že odmítl půjčku daleko menší částky s odůvodněním, že půjčil peníze (v té době údajně částku 120 000 Kč) svědkyni O ■■■■■, s níž měl v danou dobu velmi blízký vztah, a neměl jediný důvodů ukazovat jí jako důkaz směnky.
17. V této souvislosti je pak třeba dále poukázat na to, že E ■■■ T ■■■ K ■■■■■ současná partnerka obžalovaného, je bývalou manželkou poškozeného P ■■■ T ■■■, se kterým nemá dosud vypořádané společné jmění po rozvodu jejich manželství, jejich vzájemné vztahy s poškozeným nejsou dobré, svědkyně od roku 2014 žije s obžalovaným a dokonce s ním očekává narození dítěte. Svědkyně M ■■■ K ■■■■■ K ■■■■■ je manželkou jejího bratra. Je tak zřejmé, že obě svědkyně pro poměr k obžalovanému a zejména svědkyně E ■■■ T ■■■ K ■■■■■ jsou motivovány k tomu, aby vypovídaly ve prospěch obžalovaného, stejně jako svědkyně M ■■■ O ■■■■■, která je dlouholetou kamarádkou obžalovaného, jeho obchodní partnerkou a též jeho bývalou družkou.
18. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný Ing. K ■■■ S ■■■ podal soudu návrh na vydání směnečného platebního rozkazu a k němu doložil dvě padělané směnky, na základě kterých byl poškozený P ■■■ T ■■■ povinen zaplatit směnečný peníz ve výši 660.000 Kč, za účelem přiznání tohoto nároku soudem, avšak poté vzal svůj návrh zpět, neboť ve věci byl vypracován znalecký posudek, na základě kterého bylo zjištěno, že podpis údajného výstavce směnky vznikl dříve než následně natištěný směnečný text. Vzhledem k tomu, že se jednoznačně a bez pochybností nepodařilo v průběhu řízení prokázat, kdo tyto směnky padělal, nemá soud prokázáno, že by obžalovaný byl tím, kdo je padělal, nicméně vzhledem k okolnostem případu má za to, že věděl o tom, že směnky, které jsou platebním prostředkem, padělané jsou a užil je jako pravé při občanskoprávním řízení, když soudu podal návrh na vydání směnečného platebního rozkazu na základě těchto padělaných směnek. Lze tedy shrnout, že obžalovaný Ing. K ■■■ S ■■■ svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty zločinu neoprávněného opatření, padělaní a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea druhá trestního zákoníku (na rozdíl od podané obžaloby, která kladla

- obžalovanému za vinu i samotné padělání směnek, nejen jejich užití jako pravých) a soud jej tímto zločinem uznal vinným.
19. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu na ochraně českých i jiných než tuzemských platebních prostředků, a tím řádnému fungování celého zejména bezhotovostního platebního styku, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
 20. K osobě obžalovaného Ing. K. S. bylo zjištěno, že je rozvedený, má vyživovací povinnost k nezletilému synovi, narozenému v roce 2020. Dosáhl vysokoškolského vzdělání, je společníkem společnosti, jejímž předmětem podnikání je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 a 3 živnostenského zákona. Byl jednou soudně trestán, v roce 2003 byl odsouzen Krajským soudem v Českých Budějovicích ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze pro přípravu trestného činu vraždy podle § 7 odst. 1, § 219 odst. 1, 2 písm. h) trestního zákona, zákona č. 140/1961 Sb., a trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 12 roků se zařazením do věznice s dozorem, a k trestu propadnutí věci. Z výkonu trestu byl v roce 2010 podmíněně propuštěn, v roce 2015 se ve zkušební době podmíněného propuštění osvědčil. Pro přestupek nebyl projednáván.
 21. Když soud zhodnotil všechny shora rozvedené důkazy, vzal v úvahu částku, na kterou byly směnky vystaveny, skutečnost, že nedošlo k zamýšlenému následku, ovšem vzal také v úvahu, že šlo o jednání promyšlené, připravené, že bylo vedeno ze ziskuchtivosti. Ve prospěch obžalovaného pak soud přihlédl k době, která od činu uplynula, i k velmi dlouhé době, která uplynula od výše zmíněného odsouzení. Soud tak dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného lze dosáhnout uložením kombinací výchovných trestů, když není třeba ukládat trest represivní. Obžalovanému tedy uložil jednak podmíněně odložený trest odnětí svobody, jednak trest peněžitý. Trest odnětí svobody soud vyměřil na samé spodní hranici trestní sazby stanovené v § 234 odstavec 3 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od tří do osmi let, tedy trest odnětí svobody v trvání tří let. Jeho výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání čtyř let, což je již v horní polovině zákonného rozpětí § 82 odstavec 1 trestního zákoníku. Při stanovení délky zkušební doby, kterou uložil kratší, než v původním rozhodnutí, soud přihlédl nejen k povaze a závažnosti spáchaného činu, k výměře samotného trestu odnětí svobody, ale také k době, která od činu uplynula a k řádnému chování obžalovaného po činu.
 22. Protože se obžalovaný snažil získat trestným činem majetkový prospěch, soud mu též uložil podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku trest peněžitý. Ten uložil vzhledem k závažnosti jednání obžalovaného v počtu 300 denních sazeb. Vyšší denní sazby stanovil s ohledem na osobní i majetkové poměry obžalovaného na 2 000 Kč. Celková výměra peněžitého tak činí 600 000 Kč. Zaplacené částky peněžitého trestu připadají státu. Jestliže obžalovaný peněžitý trest nezplatí, a pokud je zřejmé, že by vymáhání peněžitého trestu mohlo být zmařeno nebo by bylo bezvýsledné, přemění soud peněžitý trest nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu, přitom každá zcela nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě se počítá na dva dny odnětí svobody.
 23. Soud současně uložil podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku trest propadnutí věci, která je nástrojem trestné činnosti, a sice směnky vlastní vystavené na částku 540.000 Kč dne 18. 4. 2012 v Kladně, splatné ke dni 31. 12. 2017 na řad obviněného K. S. v jeho

bydlišti [REDACTED], okres Kladno, výstavce směnky je Mgr. P. [REDACTED] T. [REDACTED], a směnky vlastní vystavené dne 22. 3. 2014 na částku 120.000 Kč, splatné ke dni 30. 4. 2018 na řad obviněného K. [REDACTED] S. [REDACTED] k rukám K. [REDACTED] S. [REDACTED] - [REDACTED], výstavce směnky je Mgr. P. [REDACTED] T. [REDACTED], jako rukojmí za výstavce směnky je Mgr. E. [REDACTED] T. [REDACTED], K. [REDACTED], bytem [REDACTED].

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno dne 19. října 2021

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková